31994L0046

L 268/15 AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA 1994.10.19.

A BIZOTTSÁG 94/46/EK IRÁNYELVE
(1994. október 13.)
a 88/301/EGK és 90/388/EGK irányelvnek különösen a műholdas távközlés tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésére és különösen annak 90. cikke (3) bekezdésére,

mivel:

(1) A műholdas távközlés területén az Európai Közösségben érvényesítendő közös megközelítésről a Bizottság által 1990 novemberében elfogadott zöld könyv meghatározta, hogy milyen jelentős változtatások szükségesek a szabályozási környezetben ahhoz, hogy ki lehessen aknázni a távközlés ezen ágának lehetőségeit. A műholdakról szóló zöld könyv egyebek között a műholdas szolgáltatások és berendezések ágazatának teljes körű liberalizálására szólított fel, beleértve az engedélyezési eljárás alá tartozó összes kizárólagos és különleges jog e területen történő eltörlését, valamint az űrszegmens-kapacitáshoz való szabad (korlátlan) hozzáférést.

(2) A műholdas távközlési szolgáltatások és berendezések közös piacának fejlődéséről szóló, 1991. december 19-i tanácsi állásfoglalás [1] általánosan támogatta a Bizottság műholdakról szóló zöld könyvében lefektetett álláspontokat, és a következő fő célokat határozta meg: a megfelelő műholdas földi állomások piacának összehangolása és liberalizálása, beleértve a kizárólagos és különleges jogok eltörlését e területen, figyelemmel – különösen – az alapvető követelményeknek való megfeleléshez szükséges feltételekre is.

(3) Az Európai Parlament a műholdas távközlési szolgáltatások és berendezések közös piacának fejlődéséről szóló állásfoglalásában [2] felhívja a Bizottságot azon jogszabályok megalkotására, amelyek olyan környezetet hoznak létre, amelyben lehetővé válik a műholdas távközlés területén érvényben lévő korlátozások megszüntetése és új tevékenységek kifejlesztése, valamint hangsúlyozza a műholdas berendezések és szolgáltatások piaca összehangolásának és liberalizálásának szükségességét.

(4) Több tagállam már megnyitotta a versenyt bizonyos műholdas távközlési szolgáltatásokban, és engedélyezési rendszert vezetett be. Néhány tagállamban azonban az engedélyek kiadása során továbbra sem alkalmaznak tárgyilagos, arányos és diszkriminációmentes kritériumokat, illetve a távközlési szervezetekkel versengő üzemeltetők esetében olyan műszaki korlátozásokat alkalmaznak, mint például annak tilalma, hogy a berendezéseiket rákapcsolják a távközlési szervezet által működtetett hálózatra. Más tagállamok továbbra is kizárólagos jogokat adnak nemzeti közvállalkozásaiknak.

(5) Az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodással módosított, a távközlő végberendezések piacain folyó versenyről szóló, 1988. május 16-i 88/301/EGK bizottsági irányelv [3] előírja a távközlő végberendezések behozatalára, forgalomba hozatalára, csatlakoztatására, üzembe helyezésére és karbantartására vonatkozó különleges és kizárólagos jogok eltörlését. Az irányelv azonban nem terjed ki a műholdas földiállomás-berendezések valamennyi típusára.

(6) Az Európai Közösségek Bírósága a C-202/88. sz. Franciaország kontra Bizottság ügyben hozott ítéletében [4] hatályában fenntartotta a Bizottság 88/301/EGK irányelvét. A különleges jogokat illetően azonban semmisnek nyilvánította az irányelvet azon az alapon, hogy sem az irányelv rendelkezései, sem annak preambuluma nem határozza meg az érintett jogok fajtáját, és hogy azok milyen szempontból ellentétesek az EK-Szerződés rendelkezéseivel. A távközlési berendezések behozatalát, forgalomba hozatalát, csatlakoztatását, üzembe helyezését és karbantartását illetően a különleges jogok a gyakorlatban olyan jogok, amelyeket valamely tagállam korlátozott számú vállalkozás részére nyújt bármilyen olyan törvényi, rendeleti vagy közigazgatási eszközzel, amely egy meghatározott földrajzi területen:

– e vállalkozások számát kettőre vagy annál többre korlátozza olyan kritériumok alapján, amelyek nélkülözik a tárgyilagosság, arányosság és a diszkriminációmentesség biztosítását, vagy

– az említett kritériumoktól eltérő módon jelöl ki több versengő vállalkozást, vagy

– az említett kritériumoktól eltérő módon juttat jogi vagy közigazgatási eszközökkel olyan előnyöket valamely vállalkozás vagy vállalkozások részére, amelyek lényegesen befolyásolják más vállalkozások azon lehetősé-

[1] HL C 8., 1992.1.14., 1. o.
[2] HL C 42., 1993.2.15., 30. o.
[3] HL L 131., 1998.5.27., 73. o.
[4] EBHT (1991) I-1223. o.

geit, hogy ugyanazon a földrajzi területen lényegében azonos feltételekkel folytathassák az említett tevékenységek bármelyikét.

Ez a meghatározás nem érinti az EK-Szerződés 92. cikkének alkalmazását.

(7) A kizárólagos jogok korlátozzák az említett berendezések szabad mozgását mind a távközlési berendezések (beleértve a műholdas berendezések) behozatalát és forgalomba hozatalát illetően, mivel bizonyos termékeket nem hoznak forgalomba, mind a csatlakoztatást, az üzembe helyezést és a karbantartást illetően, mivel – figyelembe véve a piac jellemzőit, különösen a termékek sokféleségét és műszaki jellegét – a monopóliumokat semmi sem ösztönzi arra, hogy olyan termékekre nyújtsanak ilyen szolgáltatást, amelyeket nem ő hozott forgalomba vagy importált, illetve arra, hogy árait a költségekhez igazítsa, mert nem kell tartania az új piacra lépők versenyétől. Tekintettel arra, hogy a berendezések piacán rendszerint széles körű a távközlési berendezések kínálata, továbbá arra, hogy valószínű e piacok fejlődése, amelyeken jelenleg korlátozott számú gyártó van jelen, bármilyen, az ilyen berendezések behozatalára, forgalomba hozatalára, csatlakoztatására, üzembe helyezésére és karbantartására jogosult vállalkozás számát közvetlenül vagy közvetve – például úgy, hogy nincs biztosítva a nyílt és diszkriminációmentes engedélyezési eljárás – korlátozó különleges jog valószínűleg ugyanolyan hatással van, mint a kizárólagos jogok nyújtása.

E kizárólagos vagy különleges jogok a mennyiségi korlátozásokkal azonos hatású intézkedést jelentenek, így összeegyeztethetetlenek az EK-Szerződés 30. cikkével. A műholdas földi állomások, illetve piacaik és karbantartásuk egyetlen jellemzője sem indokolja, hogy jogilag más bánásmódban részesüljenek, mint az egyéb távközlő végberendezések. Ezért el kell törölni a műholdas földi állomások behozatalára, forgalomba hozatalára, csatlakoztatására, üzembe helyezésére és karbantartására vonatkozó valamennyi fennálló kizárólagos jogot, valamint minden azonos hatású jogot – azaz valamennyi különleges jogot, kivéve azokat, amelyeket egy vagy több vállalkozás számára nyújtottak jogi vagy közigazgatási eszközzel, és amelyek csak más vállalkozás azon képességét érintik, hogy az említett tevékenységek bármelyikét ugyanazon földrajzi területen és lényegileg azonos körülmények között folytathassák.

(8) A műholdas földiállomás-berendezéseknek eleget kell tenniük a 93/97/EGK tanácsi irányelv [1] által összehangolt alapvető követelményeknek, különös tekintettel a frekvenciák hatékony kihasználására. Ezen alapvető követelmények alkalmazását részben az adott szolgáltatások nyújtására odaítélt engedélyek révén lehet ellenőrizni. A alapvető követelmények összehangolása főleg közös műszaki szabályok elfogadása, valamint az engedélyekhez kapcsolódó feltételek összehangolása útján érhető el. A tagállamoknak azonban akkor is el kell fogadniuk szabályaikat, ha e feltételek nincsenek összehangolva. Ugyanakkor valamennyi esetben, a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy e szabályok alkalmazásával ne hozzanak létre kereskedelemi akadályt.

(9) A műholdas földiállomás-berendezések csatlakoztatására vonatkozó különleges és kizárólagos jogok eltörlése szükségessé teszi annak a jognak az elismerését, hogy e berendezéseket rá lehet csatlakoztatni a távközlési szervezetek által üzemeltetett kapcsolt hálózatokra úgy, hogy az engedéllyel rendelkező üzemeltetők szolgáltatásaikat a nyilvánosság rendelkezésére bocsáthassák.

(10) Az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás által módosított, a távközlési szolgáltatások piacain belüli versenyről szóló, 1990. június 28-i 90/388/EGK bizottsági irányelv [2] előírja a tagállamok által nyújtott különleges és kizárólagos jogok eltörlését a távközlési szolgáltatások tekintetében. Az irányelv nem terjed ki a műholdas szolgáltatásokra.

(11) Az Európai Közösségek Bírósága a C-271/90., C-281/90. és C-289/90. sz. Spanyolország kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítéletében [3] hatályában fenntartotta az 1992. november 17-i bizottsági irányelvet. A különleges jogok vonatkozásában azonban a Bíróság megsemmisítette az irányelvet azzal az indokkal, hogy sem az irányelv, sem annak preambuluma nem határozza meg az érintett jogok fajtáját, és hogy e jogok milyen szempontból ellentétesek az EK-Szerződés rendelkezéseivel. E jogokat ezért ebben az irányelvben meg kell határozni. A távközlési szolgáltatásokat illetően a különleges jogok a gyakorlatban olyan jogok, amelyeket valamely tagállam korlátozott számú vállalkozás részére nyújt bármilyen olyan törvényi, rendeleti vagy közigazgatási eszközzel, amely egy meghatározott földrajzi területen:

[1] HL L 290., 1993.11.24., 1. o.
[2] HL L 192., 1990.7.24., 10. o.
[3] EBHT(1992) I-5833. o.

– az ilyen szolgáltatások nyújtására feljogosított vállalkozások számát kettőre vagy annál többre korlátozza olyan kritériumok alapján, amelyek nélkülözik a tárgyilagosság, arányosság és a diszkriminációmentesség biztosítását, vagy

– az említett kritériumoktól eltérő módon jelöl ki több versengő vállalkozást az ilyen szolgáltatások nyújtására, vagy

– az említett kritériumoktól eltérő módon juttat jogi vagy közigazgatási eszközökkel olyan előnyöket valamely vállalkozás vagy vállalkozások részére, amelyek lényegesen befolyásolják más vállalkozások azon lehetőségeit, hogy ugyanazon a földrajzi területen lényegében azonos feltételekkel folytathassák az említett tevékenységek bármelyikét.

Ez a meghatározás nem érinti az EK-Szerződés 92. cikkének alkalmazását. A távközlési szolgáltatások területén e különleges, jogi vagy közigazgatási eszközzel biztosított előnyök jelenthetik a közérdekből történő kötelező vásárlások előírását, területfejlesztési jogszabályoktól való eltéréseket vagy az engedélyeknek a szokásos eljáráson kívüli megszerzésére nyitva álló lehetőséget.

(12) Ha a műholdas távközlési szolgáltatások nyújtására jogosult vállalkozások számát valamely tagállam különleges jogok vagy még inkább kizárólagos jogok útján korlátozza, akkor ezek olyan korlátozások, amelyek nem egyeztethetők össze az EK-Szerződés 59. cikkével, kivéve ha e korlátozásokat nem indokolják olyan alapvető követelmények, mivel e jogok megakadályoznak más vállalkozásokat abban, hogy az érintett szolgáltatásokat más tagállamok részére nyújtsák, illetve más tagállamoktól szerezzék be. A műholdas hálózati szolgáltatások esetében ilyen alapvető követelménynek minősülhet a frekvenciatartomány hatékony kihasználása vagy a kedvezőtlen interferencia megakadályozása a műholdas távközlési rendszerek és egyéb, űrbeli vagy földi telepítésű műszaki rendszerek között. Ezért, amennyiben a szolgáltatás nyújtására alkalmazott berendezés eleget tesz a műholdas távközléssel szemben támasztott alapvető követelményeknek, akkor az utóbbival kapcsolatos külön jogi bánásmód nem indokolt. Másfelől azok a különleges jogok, amelyek csupán különleges, jogi vagy közigazgatási eszközzel biztosított előnyöket jelentenek, elvileg nem zárják ki más vállalkozások számára, hogy belépjenek az adott piacra. E jogoknak az EK-Szerződéssel való összeegyeztethetőségét mindig esetről esetre kell megvizsgálni, figyelembe véve az arra gyakorolt hatásukat, hogy más szervezetek szabadon nyújthatják-e ugyanezen távközlési szolgáltatásokat, és azok lehetséges indokait az adott tevékenységgel kapcsolatban.

(13) A műholdas távközlés területén jelenleg érvényben lévő kizárólagos jogokat általában olyan szervezetek vagy azok leányvállalatai kapták meg, amelyek már korábban erőfölényben voltak a földi hálózatok kialakítása területén. E jogok megerősítik e szervezetek erőfölényét, és ezáltal megszilárdítják a helyzetüket. A műholdas távközlés területén biztosított kizárólagos jogok következésképpen nem egyeztethetők össze az EK-Szerződés 90. cikkével, összefüggésben annak 86. cikkével is.

(14) E kizárólagos jogok azon túl, hogy akadályozzák a piacra való bejutást, a felhasználók kárára korlátozzák vagy megakadályozzák az elérhető műholdas távközlés kiaknázását, és ezáltal visszafogják az e területen folyó műszaki haladást. Mivel a vállalkozások beruházási döntései feltehetően a kizárólagos jogokon alapulnak, e vállalkozások gyakran olyan helyzetben vannak, hogy a földi technológiákat előnyben részesítő döntéseket hozzanak, míg az új belépők a műholdas technológiát aknáznák ki. A távközlési szervezetek általában a száloptikás hálózatot részesítették előnyben, a műholdas távközlést csak végső esetben vették igénybe, ha a földi hálózatok költségei megfizethetetlenek voltak, illetve ha ez adatátvitel és/vagy televízióműsor terjesztés céljára történt, nem pedig önállóan is életképes és teljes mértékben egyenrangú átviteli technológiaként. A kizárólagos jogok akadályozzák a műholdas távközlés fejlődését, ezért nem egyeztethetők össze az EK-Szerződés 90. cikkével, összefüggésben annak 86. cikkével is.

(15) A műholdas szolgáltatások esetében ugyanakkor indokoltak az engedélyezési és bejelentési eljárások az alapvető követelmények betartatásának biztosítása érdekében, az arányosság elvének figyelembevételével. Az engedélyezés nem indokolt, ha bejelentési eljárás is elegendő lenne a cél eléréséhez. Olyan műholdas szolgáltatás esetében, amely kizárólag egy függő VSAT földi állomás használatára vonatkozik valamely tagállamban, ez a tagállam csak bejelentési kötelezettséget írhat elő.

(16) Az EK-Szerződés 90. cikke mentességet ír elő a 86. cikk alkalmazása alól, ha ez utóbbi alkalmazása jogilag vagy ténylegesen akadályozná a távközlési szervezetekre bízott sajátos feladatok végrehajtását. E rendelkezésnek megfelelően a 90/388/EGK irányelv egy átmeneti ideig lehetőséget biztosít a távbeszélő szolgáltatás vonatkozásában a kizárólagos jogok fenntartására.

A „távbeszélő szolgáltatás" a 90/388/EGK irányelv 1. cikke szerint olyan szolgáltatás, amelynek során a beszéd valós idejű közvetlen átvitele és kapcsolása történik úgy, hogy e szolgáltatás bármely előfizetője helyhez kötött hálózati végponthoz kapcsolt távközlő végberendezésről indított hívással kommunikálhat egy másik hálózati végponttal. A beszéd műholdas földiállomású hálózatok útján történő közvetlen továbbítása és kapcsolása esetében a kereskedelmi célú közszolgáltatás csak akkor valósulhat meg, ha a műholdas földi állomás a nyilvános kapcsolt hálózatra rácsatlakozik.

A távbeszélő szolgáltatástól eltérő egyéb szolgáltatások tekintetében nem indokolt semmilyen, a 90. cikk (2) bekezdése szerinti különleges bánásmód, különösen tekintetbe véve azt, hogy e szolgáltatások a távközlési szervezetek bevételének csak jelentéktelen résztét képviselik.

(17) A rádió- és televízióműsorok átvitelére szolgáló műholdas hálózati szolgáltatás ezen irányelv alkalmazásában távközlési szolgáltatásnak számít, ezért ezen irányelv rendelkezései vonatkoznak rá. A tagállamok nyilvános hálózatához nem csatlakozó „csak vevő" műholdas földi állomásokra vonatkozó különös és kizárólagos jogok eltörlésétől, és a közszolgálati és kereskedelmi műsorszolgáltatók részére nyújtott műholdas szolgáltatásokra vonatkozó különleges és kizárólagos jogok eltörlésétől függetlenül a rádiószabályzatban a műholdas műsorszóró szolgáltatásoknak (BSS), illetve a műholdas állandó helyű szolgáltatásoknak (FSS) kijelölt frekvenciasávokon a nyilvánosságnak vagy a kereskedelmi műsorszolgáltatóknak nyújtott műholdas műsorszóró szolgáltatások tartalmára továbbra is a tagállamok által a közösségi joggal összhangban elfogadott különös szabályok érvényesek, ezért ezen irányelv rendelkezései nem vonatkoznak rá.

(18) Ezen irányelv nem akadályozza meg, hogy a közösségi joggal és a fennálló nemzetközi kötelezettségekkel összhangban olyan rendelkezéseket hozzanak, amelyek biztosítják, hogy a tagállamok állampolgárai harmadik országokban azonos bánásmódban részesüljenek.

(19) A nemzeti, magán vagy nemzetközi műholdas rendszerek űrszegmens-kapacitásának műhold-üzemeltetők általi kínálata az engedéllyel rendelkező műholdas földiállomás-hálózatok üzemeltetői részére egyes tagállamokban mégis olyan szabályozási korlátozások alá esik, amely nem egyeztethető össze a tagállamok nemzetközi kötelezettségei által meghatározott frekvencia- és helyszínkoordinációs megállapodásokkal. E további korlátozások ellentétesek az 59. cikkel, amely szerint e műhold-üzemeltetők szabadon kínálhatják szolgáltatásaikat a Közösség egész területén, ha egy tagállamban már engedéllyel rendelkeznek.

(20) A vizsgálatokat, amelyek célja annak megállapítása, hogy az engedélyezett, nem nemzeti üzemeltetők műholdas földi állomásai eleget tesznek-e a kormányközi műholdas rendszerekhez történő műszaki és üzemelési hozzáférést szabályozó előírásoknak, a tagállamok többségében az azon ország számára aláíró szervezet végzi, amely ország területén az állomás működik. E megfelelőségi vizsgálatokat tehát olyan szolgáltatók végzik, amelyek versenytársak is.

Ez nem összeegyeztethető az EK-Szerződés rendelkezéseivel, konkrétan annak 3. cikke g) pontjával és 90. cikkével, annak 86. cikkével is összefüggésben. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy e megfelelőségi vizsgálatokat közvetlenül az érintett műholdas földi állomás üzemeltetője, valamint maga a kormányközi szervezet végezhesse el kizárólag a felügyeleti hatóságok ellenőrzése mellett.

(21) A rendelkezésre álló űrszegmens-kapacitás többségét a nemzetközi műholdas szervezetek kínálják. E kapacitások igénybevételi díja sok tagállamban még mindig magas, mivel a kapacitás csak a tagállam számára aláíró szervezettől szerezhető meg. Ez az egyes tagállamok által lehetővé tett kizárólagosság a közös piacnak a kapacitást igénylő fogyasztók szempontjából hátrányos felosztásához vezet. A Tanács 1991. december 19-i állásfoglalásában ezért felhívta a tagállamokat, hogy tegyék hozzáférhetőbbé a kormányközi szervezetek űrszegmenseit. A különálló rendszerek létesítésével és használatával kapcsolatban a tagállamok által aláírt nemzetközi egyezmények alapján hozott korlátozásoknak ugyancsak lehetnek a közösségi joggal össze nem egyeztethető hatásai úgy, hogy korlátozzák a kínálatot a fogyasztó hátrányára a 86. cikk b) bekezdése szerint. A nemzetközi műholdas szervezetek jelenleg felülvizsgálják a lényeges rendelkezéseket, többek között a jobb hozzáférhetőség, valamint a különálló rendszerek létesítésének és használatának tekintetében. Annak érdekében, hogy a

Bizottság el tudja látni az EK-Szerződésben meghatározott ellenőrzési feladatait, eszközöket kell a tagállamok rendelkezésére bocsátani, hogy eleget tehessenek az EK-Szerződés 5. cikkének első bekezdésében előírt együttműködési kötelezettségüknek, a 234. cikkének (2) bekezdésével is összefüggésben.

(22) A Bizottság ezen irányelv rendelkezéseinek értékelése során az EK-Szerződés 2. cikkében említett alapvető célok elérésével kapcsolatban – beleértve a 130. cikk a) pontjának értelmében Közösség gazdasági és társadalmi kohéziójának a megerősítését – figyelembe fogja venni azon tagállamok helyzetét, amelyekben a földi hálózat még nem kellőképpen fejlett, és amelyek indokolhatják e tagállamok számára ezen irányelv rendelkezései teljes körű alkalmazásának a műholdas szolgáltatások tekintetében és a szükséges mértékben 1996. január 1-jéig történő elhalasztását,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 88/301/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk a következőképpen módosul:

a) Az első bekezdés utolsó mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A végberendezés fogalma magában foglalja a műholdas földiállomás-berendezéseket is.”

b) A második francia bekezdés után a következő francia bekezdésekkel egészül ki:

„– »különleges jogok«: azon jogok, amelyeket valamely tagállam korlátozott számú vállalkozásra ruház törvényi, rendeleti vagy közigazgatási eszközzel, s amelyek egy adott földrajzi területen

– e vállalkozások számát kettőre vagy annál többre korlátozzák olyan kritériumok alapján, amelyek nélkülözik a tárgyilagosság, arányosság és a diszkriminációmentesség biztosítását, vagy

– az említett kritériumoktól eltérő módon jelölnek ki több versengő vállalkozást,

vagy

– az említett kritériumoktól eltérő módon juttatnak jogi vagy közigazgatási eszközökkel olyan előnyöket valamely vállalkozás vagy vállalkozások részére, amelyek lényegesen befolyásolják más vállalkozások azon lehetőségeit, hogy ugyanazon a földrajzi területen lényegében azonos feltételekkel végezhessék a távközlési berendezések behozatalát, forgalomba hozatalát, csatlakoztatását, üzembe helyezését és/vagy karbantartását,

– »műholdas földiállomás-berendezés«: olyan berendezés, amely műholdak vagy egyéb űrbe telepített rendszerek segítségével alkalmas vagy csak a rádiókommunikációs jelek adására, vagy azok adására és vételére (»adó-vevő«), vagy csak vételére (»csak vevő«).”

2. A 2. cikk első bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Azon tagállamok, amelyek különleges vagy kizárólagos jogokat nyújtottak a vállalkozásoknak, kötelesek a kizárólagos jogok visszavonásáról, továbbá azon különleges jogoknak a visszavonásáról gondoskodni, amelyek

a) az 1. cikk szerinti vállalkozások számát kettőre vagy annál többre korlátozzák olyan kritériumok alapján, amelyek nélkülözik a tárgyilagosság, arányosság és a diszkriminációmentesség biztosítását; vagy

b) a említett szempontoktól eltérően jelölnek ki több egymással versenyben álló, az 1. cikk szerinti vállalkozást.”

3. A 3. cikk első francia bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„– a műholdas földiállomás-berendezések esetében megtagadják az engedélyt e berendezéseknek a nyilvános távközlési hálózatra való csatlakoztatására és/vagy üzembe helyezésére, ha azok nem felelnek meg a 93/97/EGK tanácsi irányelv alapján elfogadott, vonatkozó közös műszaki előírásoknak [1] vagy – ennek hiányában – ezen irányelv 4. cikkében lefektetett alapvető követelményeknek. Amennyiben nincsenek közös műszaki előírások vagy összehangolt feltételek, a nemzeti előírásoknak arányban kell állniuk az említett alapvető követelményekkel, és a 83/189/EGK irányelv értelmében tájékoztatni kell azokról a Bizottságot, amennyiben az említett irányelv előírja,

– egyéb végberendezések esetében megtagadják az engedélyt e berendezéseknek a nyilvános távközlési hálózatra való csatlakoztatására és/vagy üzembe-helyezésére, ha azok nem felelnek meg a 91/263/EGK tanácsi irányelv [2] alapján elfogadott, vonatkozó közös műszaki előírásoknak vagy – ennek hiányában – ezen irányelv 4. cikkében lefektetett alapvető követelményeknek.

[1] HL L 290., 1993.11.24., 1. o.
[2] HL L 128., 1991.5.23., 1. o.”

2. cikk

A 90/388/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a második francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„– »kizárólagos jogok«: azon jogok, amelyeket valamely tagállam bármilyen törvényi, rendeleti vagy közigazgatási eszközzel egy vállalkozásra ruház, számára fenntartva azt a jogot, hogy az adott földrajzi területen távközlési szolgáltatást végezzen vagy tevékenységet folytasson.”;

ii. a harmadik bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„– »különleges jogok«: azok a következőkben megnevezett jogok, amelyeket valamely tagállam korlátozott számú vállalkozásra ruház bármilyen törvényi, rendeleti vagy közigazgatási eszközzel, s amelyek egy adott földrajzi területen

– a szolgáltatás végzésére és a tevékenység folytatására jogosult vállalkozások számát olyan kritériumok alapján korlátozzák kettőre vagy annál többre, amelyek nélkülözik a tárgyilagosság, arányosság és a diszkriminációmentesség biztosítását,

vagy

– az említett kritériumoktól eltérő módon jelölnek ki több egymással versenyben álló vállalkozást, amelyek jogosultak a szolgáltatás végzésére vagy a tevékenység folytatására, vagy

– az említett kritériumoktól eltérő módon juttatnak bármely vállalkozás vagy vállalkozások részére olyan jogi vagy szabályozási előnyöket, amelyek jelentősen befolyásolják más vállalkozások azon lehetőségeit, hogy ugyanazon a földrajzi területen lényegében azonos feltételekkel nyújthassák ugyanazokat a távközlési szolgáltatásokat és folytathassák ugyanazokat a tevékenységeket.”;

iii. a negyedik francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„– »távközlési szolgáltatások«: olyan szolgáltatások, amelyek részben vagy egészben jeleknek nyilvános távközlési hálózaton történő távközlési eljárások útján történő átviteléből és irányításából állnak, kivéve a rádióműsor- és televízióműsor-terjesztő szolgáltatásokat és a műholdas szolgáltatásokat.”;

iv. a negyedik francia bekezdés után a következő szöveggel egészül ki:

„– »műholdas földiállomás-hálózat«: kettő vagy több földiállomás-konfiguráció, amelyek műhold segítségével működnek együtt,

– »műholdas hálózati szolgáltatás«: műholdas földiállomás-hálózatok létesítése és működtetése; e szolgáltatások magukban foglalják legalább a műholdas földi állomások által az űrszegmens felé irányuló rádiótávközlést (föld-űr irány »uplink«), valamint rádió-távközlési összeköttetés létesítését az űrszegmens és a műholdas földi állomások között (űr-föld irány »downlink«),

– »műholdas távközlési szolgáltatás«: olyan szolgáltatás, amely részben vagy egészben műholdas hálózati szolgáltatásokat vesz igénybe,

– »műholdas szolgáltatások«: a műholdas távközlési szolgáltatások és/vagy műholdas hálózati szolgáltatások nyújtása.”;

v. a hatodik francia bekezdés második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Ilyen indok a hálózatok üzemeltetésének biztonsága, a hálózat integritásának fenntartása, továbbá indokolt esetben a szolgáltatások együttműködési képessége, az adatvédelem, továbbá – a műholdas hálózati szolgáltatások esetében – a frekvenciatartomány hatékony kihasználása és a kedvezőtlen interferencia megakadályozása a műholdas távközlési rendszerek és egyéb, az űrbe telepített vagy földi műszaki rendszerek között.”

b) A (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ezen irányelv nem vonatkozik a telex-szolgáltatásra és a földi mobil rádiótávközlésre.”

2. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) Az első bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az 1. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül a tagállamok minden olyan intézkedést visszavonnak, amelyek:

a) kizárólagos jogot biztosítanak a távközlési szolgáltatások nyújtására a távbeszélő-szolgáltatás kivételével;

és

b) olyan különleges jogokat biztosítanak, amelyek a távközlési szolgáltatások nyújtására jogosult vállalkozások számát olyan kritériumok alapján korlátozzák kettőre vagy annál többre, amelyek nélkülözik a tárgyilagosság, arányosság és a diszkriminációmentesség biztosítását;

vagy

c) olyan különleges jogokat biztosítanak, amelyekkel az említett kritériumoktól eltérő módon jelölnek ki több egymással versenyben álló vállalkozást, amelyek távközlési szolgáltatások nyújtására jogosultak.

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy valamennyi üzemeltető jogosult legyen – a távbeszélő szolgáltatás kivételével – bármilyen ilyen távközlési szolgáltatást nyújtani.”

b) A 2. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„A tagállamok tájékoztatást adnak azon kritériumokról, amelyek alapján az engedélyeket kiadják, az engedélyekhez fűzött feltételekkel együtt, valamint a földi adóállomások üzemeltetéséhez szükséges bejelentési eljárásokról.

A tagállamok folyamatosan tájékoztatják a Bizottságot azon tervekről, amelyek új engedélyezési eljárás bevezetésére vagy a meglévő eljárások megváltoztatására irányulnak.”

3. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) A második bekezdés után a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a szolgáltatókra az engedélyezési eljárás során kivetett valamennyi díj meghatározása a tárgyilagosság, az áttekinthetőség és a diszkriminációmentesség szempontjai alapján történjen.

A díjakat, a díjak alapjául szolgáló szempontokat és ezek változásait – megfelelő módon és kellő részletességgel – közzé kell tenni úgy, hogy ezek az információk könnyen hozzáférhetők legyenek.

A tagállamok legkésőbb az ezen irányelv kihirdetésétől számított kilenc hónapon belül, ezután pedig bármilyen változás esetén értesítik a Bizottságot arról, hogy hogyan érhetők el ezen információk. A Bizottság rendszeresen közzéteszi az ilyen értesítésekre vonatkozó referenciákat.”

b) A cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a műholdas földiállomás-engedéllyel rendelkező üzemeltetők számára rendelkezésre álló űrszegmens-kapacitások kínálatának bármely rendeleti tilalma vagy korlátozása megszűnjön, és saját területükön minden űrszegmens-szolgáltató részére engedélyezik annak ellenőrzését, hogy a szolgáltató űrszegmensével kapcsolatban használandó műholdas földiállomás-hálózat megfelel az általa birtokolt űrszegmens-kapacitáshoz való hozzáférés közzétett feltételeinek.”

3. cikk

Azon tagállamok, amelyek szerződő felei a műholdak üzemeltetésének céljából az Intelsat, Inmarsat, Eutelsat és Intersputnik nemzetközi szervezeteket létrehozó nemzetközi egyezményeknek, – kérésre – tájékoztatják a Bizottságot az olyan intézkedésekről rendelkezésükre álló valamennyi információról, amely sértheti az EK-Szerződés versenyszabályait vagy érintheti ezen irányelv céljait, illetve a Tanács távközlésről szóló irányelveit.

4. cikk

A tagállamok legkésőbb az ezen irányelv hatálybalépésétől számított kilenc hónapon belül minden olyan információt a Bizottság rendelkezésére bocsátanak, amely alapján a Bizottság megállapíthatja, hogy eleget tettek-e az 1. és a 2. cikk rendelkezéseinek.

5. cikk

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

6. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1994. október 13-án.

a Bizottság részéről

Karel VAN MIERT

a Bizottság tagja